

Document marc

Pla Local d'Infància i Adolescència

Granollers 2018-2024

Ajuntament de Granollers

 Xarxa d'Infància de Granollers

 Ciutats Amigues de la Infància GRANOLLERS | unicef

amb el suport de:

 Diputació Barcelona | #DibaOberta

Secretaria tècnica

Servei d'educació i infància

Participants

Àrea de projectes estratègics i comunicació

Servei de comunicació i relacions institucionals

Servei de planificació i projectes estratègics

Servei de cooperació i solidaritat

Àrea de territori i ciutat

Servei d'obres i projectes

Servei de medi ambient i espais verds

Àrea de serveis a la persona

Servei d'educació

Servei d'esports

Servei de cultura i joventut

Àrea d'acció comunitària i benestar

Servei de Serveis Socials i Gent Gran

Servei d'acció comunitària

Servei de Salut Pública

CIRD (centre d'informació i recursos per a dones)

Consell dels Infants de Granollers 2017-18

Delegats i delegades de secundària

Grup de treball amb famílies

Plenari de la Xarxa d'Infància i Adolescència de Granollers

Representants dels grups polítics municipals

Amb el suport de

**Diputació
Barcelona**

#DibaOberta

Aprovat a la sessió ordinària del ple de la corporació del dia 26 de juny de 2018

Aquest text ha vetllat per un ús no sexista de la llengua segons les recomanacions de la Generalitat de Catalunya i la Universitat de Barcelona a la seva Guia¹

¹ Guia d'usos no sexistes de la llengua <http://llengua.gencat.cat/permalink/c2f7c918-5382-11e4-8f3f-000c29cdf219>

Índex

1	Justificació	4
2	Metodologia de treball	5
3	Marc legal	6
4	Marc conceptual	9
5	Principis del PLIAG	15
6	Objectius del PLIAG	16
7	Eixos i estratègies	17
	Eix 1. Promoció de les famílies amb infants i adolescents	17
	Eix 2. Suport a la infància i adolescència en situació de risc	18
	Eix 3. Mantenir la qualitat en l'atenció a la salut	19
	Eix 4. Afavorir l'educació de qualitat	20
	Eix 5. Accés al lleure, la cultura i l'esport	23
	Eix 6. Ús educatiu de l'espai públic	25
	Eix 7. La participació dels infants i adolescents	26
	Eix 8. Comunicació, seguiment i avaluació	27
8	Avaluació i seguiment	27

Lloc web

<http://www.granollers.cat/plia>

1. Justificació

El **Pla Local d'Infància i Adolescència de Granollers (PLIAG) 2018-2024** neix de la necessitat d'adequació de les estratègies del pla anterior (2011-2015) a les necessitats de caire educatiu, social i emocional detectades i/o emergents de la nostra ciutat.

El PLIAG és l'instrument que ha de servir de guia per ordenar i definir les prioritats estratègiques i actuacions municipals en matèria d'infància i adolescència a la ciutat, a partir del treball transversal de totes les àrees de l'ajuntament i de la participació de tots els agents socials del territori, inclosos els mateixos infants (menors de 12 anys) i adolescents (de 12 a 18 anys), i també a partir de realitzar una anàlisi global de la situació de la infància i l'adolescència a la ciutat i dels recursos emprats.

La cultura, l'educació, les necessitats socials, l'esport, el lleure, entre molts d'altres temes, formen part de la vida dels infants i els adolescents. La participació activa i la implicació de totes les regidories, departaments i persones que tenen relació amb la infància i l'adolescència ha estat un element clau per a revisar les actuacions futures relacionades amb la infància i l'adolescència.

El context normatiu impulsat els darrers anys ha estat molt important en aquest àmbit. Per una banda, la **Convenció sobre els Drets de l'Infant** aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 1989. Per una altra banda, la **Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència**² que estableix un nou marc normatiu que abraça la prevenció, l'atenció, la promoció i la participació de tota la infància i l'adolescència a Catalunya, tant la que es troba en situació de risc o desprotecció, com la resta, visualitzant l'infant i l'adolescent com a subjectes de drets i d'oportunitats que poden exercitar per si mateixos. I per últim, l'oportunitat que aporta l'**Agenda 2030 sobre Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides**³ (acabar amb la pobresa i la fam, fomentar la igualtat de gènere i la qualitat de l'educació i de la sanitat, la defensa del medi ambient o el propi disseny de les ciutats) que marcarà la redacció del proper Pla Estratègic de Granollers.

2 Entre els continguts i reptes que incorpora la Llei, es pot destacar: **a) la transversalització de les polítiques d'infància i adolescència**, que fomenta una revisió global del dret i de les polítiques públiques des de la perspectiva de la preeminència de l'interès de l'infant o adolescent: tota política i tota norma hauran de ser avaluades des de la perspectiva dels infants i adolescents, per tal de garantir que inclouen els objectius i les accions pertinents adreçats a satisfer el seu interès superior; **b) la creació de taules territorials d'infància**, definides com a òrgans col·legiats que han de coordinar, impulsar i promoure les polítiques d'infància arreu del territori i donar viabilitat a la coordinació i al treball en xarxa de tots els professionals que treballen en matèria d'infància; **c) la prevenció**: les administracions públiques han de desenvolupar les actuacions necessàries per prevenir les situacions que són perjudicials per al benestar o el desenvolupament integrals dels infants i adolescents; **d) la protecció pública davant dels maltractaments infantils**; **e) un nou model de protecció de la infància i l'adolescència**: es configura un sistema descentralitzat de protecció, que es fonamenta en la distinció entre les situacions de desemparament i les de risc, mantenint la competència de la Generalitat quan es tracta d'infants i adolescents desemparats i atribuint-la als ens locals si afecta infants i adolescents en situació de risc.

3 Objectius de desenvolupament sostenible <https://www.un.org/sustainabledevelopment/es/objetivos-de-desarrollo-sostenible>

És en aquest context que l'Ajuntament de Granollers impulsa la revisió i actualització del PLIAG 2011-2015, a través d'una estratègia conjunta transversal d'actuació liderada des de la regidoria d'educació, infància i joventut, que ha de servir per a la definició d'una estratègia global en matèria d'infància i adolescència i ajudar a impulsar polítiques adreçades a la millora de les condicions de vida dels infants i dels adolescents de Granollers.

El 7 de novembre de 2014, la ciutat de Granollers va obtenir el segell de reconeixement de “**Ciutat Amiga de la Infància 2014-2018**” atorgat per **UNICEF**, en reconeixement a la tasca de promoció dels drets dels infants en l'àmbit local. Durant el 2018, es realitzaran les accions per a l'acreditació i la renovació del segell per als propers anys.

2. Metodologia

El procés de revisió del PLIAG s'ha desenvolupat en dues fases, una la revisió del mapa sociodemogràfic i de recursos, i l'altra de reelaboració de les línies estratègiques i els seus objectius, on s'ha abordat la realitat dels infants i adolescents i les polítiques adreçades a aquest col·lectiu des d'una perspectiva quantitativa, qualitativa i participativa dels agents que hi intervenen, i a partir de l'aplicació de diferents eines metodològiques.

A l'hora d'elaborar el PLIAG, s'han tingut en compte tres aspectes fonamentals:

- **Lideratge polític.** Voluntat política i lideratge per impulsar i executar una política pública vers la infància i l'adolescència. Exercir aquest lideratge comporta saber delegar, compartir responsabilitats, fer el seguiment i rendir-ne comptes.
- **Realisme.** El Pla és una eina que ha d'optimitzar, planificar i avaluar les actuacions. El pla compta amb els recursos de què disposa l'Ajuntament de Granollers i la resta d'administracions que intervenen en el municipi, i amb la complicitat de tots els agents implicats ja que existeix una trajectòria de treball conjunt a la Xarxa d'Infància i Adolescència.
- **Coherència.** Encaix amb l'organització municipal i amb els altres plans i projectes que es desenvolupen al municipi, en especial amb el Pla Local de Joventut 2018-2022, amb el qual es comparteixen objectius i principis i una part del col·lectiu destinatari de les accions: la franja adolescent de 12 a 18 anys. Per això s'ha treballat perquè el pla d'acció sigui complementari al ja existent en l'àmbit de joventut, evitant solapaments i optimitzant recursos i esforços.

El recull de dades s'ha centrat en tres elements:

- **Actualització de les dades sociodemogràfiques.** La metodologia de treball s'ha basat en l'anàlisi i l'explotació de dades secundàries provinents de diferents fonts (Idescat, padró municipal, dades municipals, memòries dels serveis municipals, informació aportada per altres administracions i institucions, ...).
- **Actualització del recull de serveis i recursos.** Conjunt de recursos, equipaments, programes i serveis que des de les diferents àrees i serveis municipals treballen amb els col·lectius d'infant i adolescents. Per recollir aquesta informació ha resultat imprescindible la col·laboració i el paper actiu dels referents municipals de les diferents àrees i serveis.
- **Actualització de les visions entorn les temàtiques.** Per copsar els diferents punts de vista dels agents que intervenen amb infants i adolescents i recollir la seva opinió entorn a la situació i les necessitats dels infants i els adolescents. El treball s'ha plantejat prioritàriament de forma presencial a partir de la realització de reunions de treball o entrevistes.

3. Marc legal

Per emmarcar a nivell normatiu l'àmbit de la infància, comptem amb la **Declaració universal dels Drets dels Infants** (1959) i de la **Convenció de Nacions Unides sobre els Drets dels Infants** (1989), on s'estableixen els principis de les polítiques d'infància:

1. La protecció de la infància s'ha de basar en l'interès superior de l'infant i s'ha de fonamentar en els principis de la llibertat i de la dignitat d'aquest, i en el respecte a les seves seves d'identitat i a les seves característiques individuals i col·lectives.
2. Tots els infants han de ser tractats igual per la llei.
3. La responsabilitat primordial de la criança i el desenvolupament de l'infant correspon en el mateix grau al pare i a la mare o, si escau, als seus representants legals. La política envers l'infant va íntimament relacionada amb la de la seva família.
4. Les necessitats de l'infant han d'ésser satisfetes, sempre que sigui possible, allà on viu i creix i entre aquells amb qui viu i creix, tenint presents, alhora, el seu benestar material i l'espiritual.
5. L'organització jurídica de la família ha de tendir, com un dels seus objectius principals, a l'harmoniosa creixença de l'infant, el qual ha d'ésser reconegut com a persona amb existència pròpia.
6. És un dret de l'infant viure amb els seus pares, excepte en els casos en què la separació es faci necessària. És també un dret de l'infant mantenir el contacte amb el pare i amb la mare, si està separat d'un d'ells o d'ambdós.
7. Assegurar el compliment dels drets de l'infant és un deure dels pares i de la societat. La legislació i les actuacions en relació amb l'infant i la família han de fomentar i ajudar la correcta acció dels pares o dels seus representants legals en aquest sentit, tenint present que

el coneixement d'aquests drets, tant de part dels adults com de part dels infants, és una garantia perquè es compleixin.

8. La societat ha de protegir l'infant en cas de mal ús de les facultats dels pares o de les facultats atribuïdes a altres persones que en tinguin cura.
9. S'ha de protegir l'infant de les formes de negligència, crueltat, explotació i manipulació encara vigents en la societat i se l'ha de protegir, igualment, contra l'ús i el tràfic d'estupefants i de psicòtrops i contra l'explotació i l'abús sexuals, fins i tot de la prostitució i les pràctiques pornogràfiques.
10. L'infant amb alguna minusvalidesa física, psíquica o sensorial ha de rebre les atencions necessàries que li permetin valer-se per si mateix i que li facilitin la seva normalització social.
11. L'infant en situació de desprotecció familiar, temporal o permanent, té dret a protecció i assistència que substitueixin l'atenció familiar mitjançant un recurs alternatiu.
12. L'infant té dret a exercir drets civils i polítics tan aviat com es pugui formar un judici propi sense cap altra limitació que les disposicions legals necessàries per protegir les llibertats fonamentals dels altres.
13. L'infant ha de rebre el màxim nivell d'educació possible. L'educació s'ha d'orientar vers la seva formació permanent. Els mètodes d'educació han d'ésser susceptibles dels canvis necessaris per tal que els infants es puguin integrar en una societat canviant. El sistema educatiu ha d'ésser compensador i ha de tenir en compte el respecte a la pròpia identitat, a la llengua, al medi ambient, a la igualtat entre els sexes i també als valors culturals d'altres països.
14. L'infant té dret al millor nivell de salut possible i a la prevenció dels riscos socio-sanitaris, a tenir accés als serveis mèdics i de rehabilitació, quan siguin necessaris, i a beneficiar-se de la Seguretat Social.
15. L'infant té dret al descans, al lleure i a participar en les activitats recreatives i culturals pròpies de la seva edat.
16. Els òrgans judicials i administratius que s'ocupen dels infants n'han de tenir present la psicologia i la personalitat.
17. Qualsevol infant acusat o declarat culpable d'infringir la llei penal té dret que se li apliquin mesures alternatives, pedagògiques i no repressores, i té dret a beneficiar-se de garanties jurídiques.

A nivell de l'Estat Espanyol, un primer referent és la **Constitució Espanyola de 1978**, les diverses reformes del **Codi Civil** iniciades l'any 1981, i la **Llei Orgànica 1/1996**, de 15 de gener, de **protecció jurídica del menor**. A Catalunya, tot i que hi ha diverses lleis anteriors que regulen la protecció de la infància i l'adolescència, l'**Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006** situa les bases dels diferents drets dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

A nivell català, cal remarcar la **Llei de Serveis Socials de 2007**, la **Llei d'Educació de Catalunya de 2009** i el marc normatiu de referència, la **Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència** (LDOIA). Aquestes lleis signifiquen un avenç normatiu molt important en matèria d'infància i adolescència.

La LDOIA desplega l'article 17 de l'**Estatut d'autonomia de Catalunya**, que reconeix el dret de totes les persones menors d'edat a rebre l'atenció integral necessària per al desenvolupament de llur personalitat i llur benestar en el context familiar i social, i troba el seu fonament competencial en l'article 166.3 i 4 del mateix Estatut, que atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància. Per la seva rellevància, destaquen els articles 102 a 106 de la LDOIA, que fan referència a les situacions de risc i desemparament.

Per situar el marc legal cal destacar quatre conceptes clau a l'hora de treballar amb la infància i l'adolescència des de l'àmbit local i que la mateixa LDOIA defineix:

- La **promoció** és el conjunt d'actuacions socials que es desenvolupen «encara que res vagi evidentment malament», perquè obeeixen a objectius de millora social i responen a anhels o aspiracions col·lectius, particularment als d'un benestar personal i social més gran.
- La **prevenció** és el conjunt d'actuacions socials destinades a preservar l'infant o l'adolescent de les situacions que són perjudicials per al seu desenvolupament integral o per al seu benestar. (Prevenció: *el conjunt d'actuacions socials anticipatòries destinades a evitar les situacions no desitjades i afavorir les situacions favorables.*)
- L'**atenció** és el conjunt d'actuacions socials per a «quan les coses comencen a anar malament» o per a quan només van «una mica malament» i existeix la probabilitat, i no la certesa, que el desenvolupament integral de l'infant o l'adolescent en pot resultar afectat negativament. La conseqüència jurídica d'aquests casos és la declaració de risc.
- La **protecció** és el conjunt d'actuacions socials reservades per a «quan les coses van malament», quan el desenvolupament integral de l'infant o l'adolescent sembla clar que resulta seriosament afectat, en vista dels coneixements científics actuals. Una de les seves conseqüències jurídiques és la declaració de desemparament.

Un altre dels marcs clau per a les polítiques d'infància i adolescència a Catalunya és el **Pacte per a la Infància a Catalunya**⁴, signat el 2013 per les institucions i entitats catalanes i que representa un acord històric que suposa un compromís de Catalunya cap als seus infants, així com un reconeixement de la infància com una de les prioritats del nostre país. Es tracta d'un pacte fruit d'un ampli consens i d'un procés participatiu obert i crític, i que responia a una demanda de la societat en el sentit de donar més visibilitat a la infància i l'adolescència. El Pacte és un acord de tot un seguit de reptes a assumir entre tots els signants i esdevé el marc, junt amb la Llei 14/2010, a partir del qual s'estableixen les polítiques d'infància a Catalunya.

⁴ Pacte per a la Infància a Catalunya http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematics/infancia_i_adolescencia/pacte_infancia_catalunya/

El **Pla d'Atenció Integral a la infància i l'adolescència 2015-2018**⁵ (PDIIAC) és l'instrument estratègic mitjançant el qual es dota el govern de la Generalitat de Catalunya per a desplegar el Pacte per a la Infància a Catalunya.

En el marc del desplegament del Pacte per a la Infància i prèviament a l'elaboració del Pla d'atenció integral a la infància i l'adolescència 2015-2018, la Generalitat de Catalunya va elaborar l'estudi **Estat de situació de la infància i l'adolescència 2014**⁶ (Generalitat de Catalunya, 2015). Es tracta d'un informe sobre una bateria d'indicadors que intenten descriure la realitat d'infants i adolescents en diferents àmbits (participació, atenció a la infància, educació i valors, relació amb les famílies, salut, mitjans de comunicació...).

Respecte a la **Llei d'Educació de Catalunya (LEC) de 2009**, cal remarcar els articles 27 i 30 que tracten sobre el suport formatiu a les famílies (cal impulsar programes de formació que afavoreixin la implicació de les famílies en l'educació dels fills/es) i la difusió de la Convenció sobre els drets dels infants a través dels centres educatius.

4. Marc conceptual

En aquest apartat es recullen algunes idees sobre la mirada a la realitat de la infància i l'adolescència a l'entorn urbà a partir de les reflexions de Subirats i altres⁷ (2016), que ajuden a compondre el marc conceptual de l'estudi:

- La **ciutat és el mirall de la complexitat social global** i el màxim exponent de les profundes transformacions socials i econòmiques que s'han portat a terme al món les darreres dècades. Aquesta constatació és evident a una ciutat com Granollers, de gairebé 61.000 habitants, que compta amb 4,081 habitants per kilòmetre quadrat, en un context de multiculturalitat.
- Aquestes transformacions ens fan parlar d'un **canvi d'època**, on s'han posat en crisi no només el model econòmic, sinó també el concepte de treball, de l'habitatge, de la família o dels valors imperants, en el marc de la globalització. I a l'hora és a les ciutats on trobem la

⁵ Pla d'Atenció Integral a la infància i l'adolescència 2015-2018 http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/ambits_tematicos/infancia_i_adolescencia/politiques_i_plans_dactuacio/pla_atencio_integral_infancia_adolescencia/

⁶ Estat de situació de la infància i l'adolescència 2014 <http://pdia.blog.gencat.cat/2015/09/18/situacio-infancia-adolescencia-catalunya-2014/>

⁷ Subirats, Joan (2016) *El poder de lo próximo. Las virtudes del municipalismo*. Ed. Catarata.

major diversitat d'estils de vida, de cultures i d'identitats que volen ser respectats en igualtat de condicions.

- En aquest context, la **governança de les ciutats** és un dels reptes clau, que ens ha de permetre identificar i definir de forma diferents les problemàtiques que afecten a infants i adolescents per actuar i elaborar noves respostes, fomentant la innovació social.
- La governança de les ciutats no passa pels governs locals, ni tan sols pel conjunt de l'ajuntament i les altres administracions públiques que hi actuen, sinó que requereix de dues estratègies de treball. D'una banda, un **treball en xarxa** que integri els diferents agents des d'una lògica horitzontal (públics, privats, entitats, comunitat) i vertical (diferents nivells administratius). I de l'altra, a través de la **participació ciutadana**, és a dir, d'incorporar les visions, necessitats i vivències de tots els ciutadans i ciutadanes de la ciutat, inclosos els infants i els i les adolescents.

A continuació es plantegen algunes de les preguntes que les ciutats es fan en relació a **com viu la seva població infantil i adolescents** per tal d'abordar-ho en el PLIAG:

- **Com afecten en la infància i en l'adolescència les noves (i les velles) desigualtats socials?** Quins són els àmbits d'exclusió social on més pateixen (laboral, habitatge, drets i llibertats, xarxa relacional, educació, situació econòmica, salut...)?
- **Com estan canviant els estils de vida entre infants i adolescents?** Quines conductes de risc s'estan normalitzant? Quin paper té la tecnologia i la dependència a les pantalles en les seves vides?
- **Quin bagatge cultural tenen avui els infants i adolescents de la ciutat?** Com està preparant la ciutat per al seu futur a infants i adolescents? Com s'entretenen? I quines "fractures" es presenten (per origen cultural, per nivell socioeconòmic, per gènere,...)?
- **Com es distribueixen els usos de la ciutat d'acord a les necessitats d'infants i adolescents?**
- **Com participen infants i adolescents en la governança de la ciutat?** Quins mecanismes de participació permeten fer arribar la seva veu en la detecció de necessitats i en l'elaboració de respostes?

Tot seguit, es presenten les principals conclusions de tres informes basats en dades actualitzades de la realitat d'infants i adolescents a Catalunya, per tal d'emmarcar el pla.

En primer lloc, l'informe sobre **la situació dels drets dels infants a Catalunya**⁸ (Save the Children, 2018) alertava sobre la situació de la infància i l'adolescència a Catalunya. Les dades de l'informe que es reproduïxen permeten contextualitzar les principals desigualtats que afecten als infants i adolescents:

⁸ La situació dels drets dels infants a Catalunya (Save the Children)
https://www.savethechildren.es/sites/default/files/imce/docs/03082018_stc_child_rightssituationanalysis_online_version.pdf

POBRESA

Una quarta part dels nens i nenes a Catalunya viu en risc de la pobresa, situant-se com el grup de població més pobre. Alhora, la pobresa es concentra en certes llars, com les encapçalades per un sol adult, les famílies nombroses o d'origen estranger. En tot cas, el fet que la pobresa es concentri en les llars amb infants es deu principalment a diferents causes:

- Un mercat de treball caracteritzat per unes condicions precàries, amb contractes temporals i a temps parcial.
- Unes transferències públiques que tenen una limitada capacitat de reducció de la pobresa infantil, doncs només es redueix del 33,3% al 25% una vegada satisfetes totes les transferències.

A més d'aquests factors, les famílies amb fills a càrrec tenen majors despeses en habitatge, educació (etc...) que aguditzen la seva situació precària i que indica que actualment no existeix un marc efectiu de suport a les famílies. A això s'hi afegeix que les polítiques de conciliació de la vida familiar i les polítiques fiscals es mostren insuficients per afrontar la situació de desigualtat de les famílies catalanes.

EDUCACIÓ

La baixa inversió pública en educació, del 3,70% del PIB el 2015, lluny del 6% previst legalment, junt amb la insuficiència de les beques per a l'estudi, fa que l'educació sigui un dels sectors que genera més desigualtat. A més de **l'elevada taxa d'abandonament prematur dels estudis, que arriba al 18%** i quasi bé es dobla per als infants d'entorns més vulnerables, l'elevat índex de segregació escolar provoca que obtinguin pitjors resultats acadèmics. A banda, la inclusió a les escoles ordinàries dels nens i nenes amb diversitat funcional no és encara una realitat. Així mateix, tot i els efectes positius de l'educació 0-3 anys, el context fa palès que les famílies amb menys recursos tenen encara dificultats en l'accés a l'educació durant aquesta franja d'edat. Per últim, les beques menjador en ocasions no arriben a cobrir les necessitats de tots els infants i adolescents catalans, com es manifesta en la falta de cobertura a les llars d'infants.

HABITATGE I POBRESA ENERGÈTICA

Les famílies amb fills són les que pateixen amb major mesura la **sobrecàrrega que suposen les despeses d'habitatge**, que pot donar lloc a un canvi forçós en l'habitatge, amb els conseqüents efectes perjudicials que provoca en la salut dels infants. A la vegada, els infants tenen una major probabilitat de conviure amb **situacions de pobresa energètica**, amb dificultats per pagar les factures de subministraments (aigua, gas, llum o altres fonts d'energia) o no poder mantenir la llar a una temperatura adequada.

LLEURE

Tot i la importància de l'educació en el lleure, les **activitats d'oci no sempre són accessibles per als fills i filles de famílies amb menys recursos**, amb limitacions per a la inclusió dels infants amb diversitat funcional en aquestes activitats. També destaca que els nens i nenes catalans tenen un **estil d'oci sedentari**, doncs destinen una part molt important del temps lliure a la **utilització de les pantalles**.

SALUT

Els nens i nenes que viuen en famílies d'un **nivell socioeconòmic menys elevat tenen un pitjor estat de salut en general**, així com una major probabilitat de patir **obesitat o problemes de salut mental**. L'obesitat afecta un 18% dels nens i nenes, amb major proporció a aquells amb major vulnerabilitat social, mentre que el sobrepès afecta a un 13,2% de la població infantil. S'ha de tenir en compte la baixa inversió en sanitat a Catalunya, que es situava al 2014 en 5.2% del PIB. Això implica, per exemple, que avui en dia no es cobreixin certs aparells (com ulleres, audíofons o altres tècniques de suport) o la integralitat de les intervencions en salut bucodental i oftalmològica. Respecte la salut mental, existeixen dificultats en la intensitat i continuïtat en l'atenció als qui en pateixen.

VIOLÈNCIA EN L'ÀMBIT FAMILIAR

Tot i ser l'entorn on els infants haurien d'estar més protegits, al nucli familiar tenen lloc diferents formes de violència. O obstant qualsevol càstig corporal és sempre degradant, i tot i la recent modificació de la llei, encara es considera que hi ha cert marge per la utilització d'aquesta violència per part dels progenitors o tutors. Així mateix, en els processos de separació dels seus progenitors, els nens i nenes són sovint instrumentalitzats, sense oblidar els casos de violència prenatal i l'especial vulnerabilitat dels infants més petits que pateixen violència.

VIOLÈNCIA MASCLISTA

Els nens i nenes poden patir violència masclista tant com a fills o filles de dones que la pateixen, com de forma directa sobretot en l'època adolescent. Entre 2009 i 2017 els nens i nenes víctimes de violència de gènere van augmentar un 68.5%. A més, a Catalunya encara es varen detectar 9 casos de mutilació genital femenina i 9 de matrimoni forçat el 2017.

ABÚS SEXUAL

A Catalunya, alguns estudis estimen una prevalença d'abús sexual envers la infància del 15,5% dels nens i el 19% de les nenes. En termes generals, però, hi ha dificultats en l'activació dels circuits de detecció, denúncia i formació dels professionals, amb mancances en l'atenció, que no sempre és la més apropiada, i on han de repetir les seves experiències fins a 4 vegades davant diferents professionals. En quant als procediments judicials, el 73% dels casos oberts per motiu d'abús sexual infantil no arriben a judici oral.

VIOLÈNCIA A L'ESCOLA

L'assetjament escolar afecta el 8.8% dels nens i nenes catalans, i a través de les noves tecnologies afecta el 6.8% dels alumnes. 42,4% de l'alumnat d'ESO i Batxillerat ha patit maltractament per part d'altres companys. Aquests episodis de violència no sempre es poden catalogar com a assetjament escolar, perquè no són reiterats en el temps i no suposen sempre un desequilibri de poder, però ens han d'alertar sobre el clima de violència que estan vivint molts infants a l'escola.

INFÀNCIA AMB DIVERSITAT FUNCIONAL

Els nens i nenes amb diversitat funcional veuen com la seva situació els ocasiona desigualtats, tal i com es manifesta en la dificultat de realitzar el diagnòstic de discapacitat, la falta d'ajuts i de recursos materials i humans per atendre'ls, la manca de centres residencials especialitzats, les dificultats en la inclusió efectiva en el sistema educatiu, i les desigualtats en l'accés al lleure. Així mateix, destaca el fet que els nens i nenes amb diversitat funcional tenen un major risc de patir violència, inclús d'abús sexual.

INFANTS ESTRANGERS

Ser infant de nacionalitat estrangera dona lloc a certes desigualtats, doncs en ocasions cal que hagi transcorregut certs anys d'haver viscut a Catalunya per tal que les famílies amb infants tinguin accés a certs ajuts. A més, en termes generals, els nens i nenes de nacionalitat estrangera no arriben al mateix nivell educatiu que els autòctons, són la quarta part dels nens i nenes que es troben en el sistema de protecció, amb una major presència en el sistema de justícia juvenil i sense accedir de manera equitativa a l'educació 0-3 anys.

INFANTS D'ÈTNIA GITANA

Els infants d'ètnia gitana corren el risc de ser discriminats per raó del seu origen. Existeixen reptes pendents sobretot en l'àmbit educatiu, doncs tenen una major taxa de prevalença en l'abandonament escolar a la vegada que es produeix una alta "concentració-guetització" en centres educatius. A això s'hi afegix la manca de reconeixement de la cultura gitana o de referents positius que potencin la continuació d'estudis postobligatoris.

INFÀNCIA EN MOVIMENT

Els infants que han de migrar i arriben a Catalunya són sovint considerats primer com a estrangers abans de ser tractats com a infants. Tot i que l'oportuna atenció d'aquests nens i nenes requereix d'intervencions que tinguin en compte la duresa de la realitat que han viscut i que els ajudin des de la resiliència, amb un acompanyament i suport oportuns, s'observa una sistemàtica manca de disponibilitat de recursos adaptats a les seves particulars necessitats. Poden ser infants o adolescents estrangers no acompanyats, o infants refugiats (el 2017, 82 infants han arribat a Catalunya a través dels mecanismes de reubicació i reassentament), o víctimes de tràfic d'éssers humans o bé els fills i filles d'aquestes víctimes objectes d'exploració.

En segon lloc, el **Síndic de Greuges de Catalunya** va presentar el 2017 el **Primer informe alternatiu sobre l'aplicació de la Convenció sobre els drets dels infants a Catalunya**⁹. Una de les conclusions, que fa balanç del període 2010-2016, és que si bé la LDOIA del 2010 i el Pacte per a la infància del 2013 van significar un avenç important en les polítiques d'infància, **aquests instruments no s'han desplegat suficientment degut a la situació d'austeritat pressupostària durant els anys de crisi i a l'augment de les necessitats i del volum de població vulnerable**. El Síndic diu que **s'han prioritzat les polítiques d'intervenció assistencial per sobre de les de prevenció**, en un model d'intervenció en infància que ja tenia un caràcter assistencial, debilitant encara més les estratègies de caràcter preventiu.

El Síndic destaca com a elements clau a millorar:

- **Els dèficits en la prevenció, la detecció i el tractament dels maltractaments i de l'abús sexual**, on caldria millorar la formació de professionals i infants, de coneixement dels protocols i de creació de serveis especialitzats per a la prevenció, la detecció i el tractament dels abusos i maltractaments infantils.
- **L'acompanyament i suports a infants migrants, com a col·lectiu especialment vulnerable**, on el sistema de protecció de la infància català presenta mancances tant pel que fa al seu acolliment residencial, en centres inadequats i sobreocupats, a la garantia del seu dret a la documentació o a la transició a la majoria d'edat.
- **Potenciar els drets i les llibertats civils**, com l'impuls de la participació infantil i d'adolescents, on cal avançar en la creació d'instruments de participació real dels infants en el disseny de les polítiques públiques i en les avaluacions d'impacte i la presa de decisions normatives. D'altra banda, l'informe també alerta dels efectes de la societat de la informació i el tractament mediàtic de situacions que afecten els infants en els seus drets a la intimitat, l'honor i la pròpia imatge.

L'educació és un àmbit clau en la vida d'infants i adolescents i determinant en gran mesura de les seves oportunitats d'integració social i laboral, així com en el seu benestar. El Síndic de Greuges (2016) analitza el fenomen de l'augment de la segregació escolar lligada a unes condicions d'escolarització diferenciades en funció d'una banda, dels costos d'escolarització (les quotes per a

⁹ Informe dels DDI a Catalunya 2017 (Síndic de Greuges) http://www.sindic.cat/site/unitFiles/4893/Informe%20sobre%20els%20drets%20infant_2017.pdf

diferents conceptes lligats a l'escolaritat) i de l'altra, del projecte educatiu del centre (innovador, autònom, model de jornada...).

El 2017 es van presentar les conclusions de l'**estudi sobre escolarització a Granollers**¹⁰, encarregat pel Consell Escolar Municipal a l'equip de recerca de la UAB, sota la direcció del Dr. Xavier Bonal. S'assenyala que en la darrera dècada Granollers se situa entre els municipis que han millorat en indicadors d'equitat en l'escolarització. S'ha fet una diagnosi completa sobre les desigualtats educatives a la ciutat i s'han identificat els principals reptes que té un projecte educatiu de ciutat integrador i cohesionat per al segle XXI. El resultat de l'estudi inclou un conjunt de propostes d'intervenció educativa a diferents nivells de manera participada, en tres eixos: **polítiques d'informació, comunicació i canalització de la demanda; polítiques de planificació de l'oferta educativa i mesures per l'escolarització equilibrada i polítiques d'innovació educativa.**

¹⁰ Nota de premsa <http://www.granollers.cat/noticies/sala-de-premsa/comencen-les-trobades-impulsar-propostes-la-millora-de-l%E2%80%99equitat-educativa>

5. Principis bàsics del PLIAG

El Pla Local d'Infància i Adolescència de Granollers es fonamenta en els següents principis:

Pla transversal

La perspectiva de les diverses àrees municipals respon a les estratègies d'actuació compartides, ja que la realitat dels infants i dels adolescents ha de ser abordada des d'una lògica de treball coherent en la seva integritat. La **transversalitat** de les polítiques locals inclou un treball a dos nivells, tècnic i polític, de lideratge important, de **coresponsabilitat i reconeixement mutu**. El PLIAG contempla el desenvolupament de polítiques destinades a tots els infants i adolescents de Granollers, i no únicament aquells més vulnerables o a la infància en risc d'exclusió.

Pla que treballa en xarxa

La perspectiva del treball en xarxa per tal de treballar en diferents nivells de relació: **conèixer, compartir, coordinar, consensuar i créixer**, respecte uns objectius concrets i unes accions a realitzar, amb el suport de la Xarxa d'Infància i Adolescència de Granollers.

Pla flexible i dinàmic

El PLIAG suposa un constant exercici de **planificació i definició d'objectius, criteris i actuacions**. El document esdevé un referent per a l'organització municipal per aprofundir en l'experiència municipal acumulada i aprofitar al màxim els recursos amb què compta la ciutat en un moment determinat, que s'ha d'anar adaptant i adequant a les situacions socioeducatives i econòmiques emergents.

Pla inclusiu

Un pla que incorpora una mirada inclusiva, amb especial preocupació i sensibilitat per aquells grups de població que presenten més nivells de vulnerabilitat, eliminant barreres, i fomentant sobretot mecanismes de protecció i atenció a les necessitats detectades.

6. Objectius del PLIAG

Mantenir la perspectiva de la infància en totes les polítiques municipals

Vetllant per l'interès dels infants, com marca la Llei d'infància¹¹ com a requeriment bàsic, cal comptar amb la participació directa dels infants, i que **tots els serveis municipals** incorporin la perspectiva en la planificació i l'execució de les seves actuacions.

Potenciar l'accés de tots els infants i adolescents a tots els serveis que es considerin necessaris per al ple desenvolupament de l'infant¹²

Fomentant la participació d'aquests infants en els espais i projectes destinats a tota la població en general. La voluntat és **no segregar** o fer accions exclusives per a un col·lectiu concret, sinó treballar amb una **perspectiva inclusiva dels diferents serveis**. És necessari vetllar pel traspàs d'informació entre professionals que atenen la infància i l'adolescència en les diferents etapes del cicle vital, quan sigui necessari.

Continuar vetllant per la incorporació de la perspectiva de gènere¹³

Atendre les diferències de sexe i treballar vers la igualtat de gènere, d'acord amb el marc legal vigent, en el desenvolupament de les diverses accions.

Potenciar la perspectiva de treball des de la prevenció

La voluntat municipal és atendre tota la infància i adolescència des d'una perspectiva àmplia, i en especial els que es puguin trobar en situació de risc o vulnerabilitat.

Establir un sistema estable de recollida i avaluació de dades

Per planificar els serveis i recursos municipals, cal un sistema estable de recollida de dades per a un seguiment i una anàlisi de l'evolució de la situació.

Garantir les necessitats de les famílies per donar resposta a les necessitats dels infants i adolescents

L'impacte de la participació les pròpies famílies i de l'entorn afecta en el desenvolupament i la cobertura de les necessitats dels infants i adolescents.

11 Article 5 i 99. Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

12 Article 17. Estatut d'Autonomia de Catalunya (2016)

13 Article 10. Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

7. Eixos i estratègies del PLIAG

Eix 1

Acompanyament a les famílies amb infants i adolescents

Estratègia 1.1

Promoure programes de suport, participació i atenció a les famílies

Facilitar l'accés a la informació dels recursos i els materials adreçats a les famílies.
Promoure recursos de suport i acompanyament per l'apoderament de les famílies i fomentar una participació activa, des del punt de vista social, sanitari, educatiu, esportiu, cultural, emocional, psicològic, d'ajuda mútua entre elles, etc.
Fomentar un servei de suport a les famílies per la cura dels infants, per afavorir les xarxes relacionals, les situacions de mentoria, la conciliació de la vida social, familiar i laboral.
Reforçar el servei d'atenció psicològica individual, familiar o grupal adreçat als infants, els adolescents i les seves famílies.
Crear un servei de mediació familiar com a recurs preventiu.
Afavorir espais d'interacció de les famílies entre elles i amb els seus infants/adolescents.
Potenciar la creació d'espais familiars integrats a les escoles bressol municipals, a les escoles d'educació infantil i primària, i als instituts.
Consolidar la figura del referent professional per l'assessorament, l'acompanyament i el suport a les famílies amb filles i fills en els diversos serveis de l'ajuntament.
Oferir suport tècnic i econòmic a les entitats de l'àmbit de les famílies per a promoure activitats per als infants i els adolescents i les seves famílies des d'una perspectiva educativa i inclusiva.

Eix 2

Suport a la infància i adolescència en situació de risc

Estratègia 2.1

Vetllar per la coresponsabilitat dels agents socials de la Xarxa

Integrar l'ús del protocol d'actuació davant possibles situacions de risc en la infància, l'adolescència i les seves famílies.

Fer difusió dels continguts i circuits del protocol en els diferents equips de treball de manera continuada i a tots els agents socials directes i indirectes que formen part de la xarxa d'infància i adolescència.

Millorar la detecció de les situacions de risc tenint en compte l'escolta activa i des d'una perspectiva biopsicosocial i educativa i en xarxa amb tots els serveis d'infància i adolescència.

Analitzar els casos de risc de manera conjunta i coordinada a les comissions socials dels centres educatius, i, si s'escau per la complexitat, amb el model interxarxes.

Estratègia 2.2

Potenciar la prevenció i l'atenció a les situacions de risc

Vetllar per la prevenció i proactivitat de les accions socioeducatives per a garantir el desenvolupament de la infància i l'adolescència en el seu medi, en un entorn socioafectiu segur que permeti la cobertura de les seves diverses necessitats.

Desenvolupar els recursos socioeducatius amb una mirada universal i inclusiva, per anar més enllà del que planteja el model de *Serveis d'Intervenció Socioeducativa no residencial per a infants i adolescents en situació de risc i les seves famílies* (SIS) de la Generalitat de Catalunya.

Reorientar la tasca de l'equip d'educació comunitària, incrementant la seva presència en el disseny i treball amb grups amb necessitats i dificultats específiques.

Consolidar la figura de referent socioeducatiu dels infants i adolescents als diversos àmbits on es treballa amb infants i adolescents (social, esportiu, cultural, escolar, lleure, artístic, etc) ja que és coresponsable d'orientar, proposar, informar, acompanyar, escoltar, fomentar la participació, etc.

Consolidar el servei d'atenció a fills i filles de dones en situació de violència masclista.

Eix 3

Mantenir la qualitat en l'atenció a la salut

Estratègia 3.1

Fomentar la coordinació entre els serveis de salut bàsics i especialitzats

Vetllar per l'atenció de qualitat dels serveis de pediatria de les àrees bàsiques de salut i l'Hospital General de Granollers.

Continuar formant part de la Taula de Pediatria per a promoure la coordinació entre tots els professionals sanitaris de les àrees bàsiques de salut i l'Hospital General de Granollers, i en especial davant de situacions de risc en la infància i l'adolescència.

Estratègia 3.2

Potenciar els hàbits saludables

Incidir en la prevenció i millora dels hàbits saludables (consum de drogues, sexualitat i afectivitat, educació emocional, alimentació, cura del cos,...) a partir de les necessitats o demandes.

Reforçar els programes existents d'educació per a la salut en l'àmbit escolar.

Promoure activitats comunitàries i participatives amb l'objectiu de reforçar els hàbits saludables i la reducció de danys.

Garantir la informació, l'atenció i acompanyament en relació a la salut sexual i reproductiva, i en relació a la diversitat sexual.

Continuar amb el programa d'abordatge del sobrepès i l'obesitat en els infants i ampliar el programa als adolescents i joves, amb suport a les famílies.

Mantenir el programa de Salut i festa (consum d'alcohol i altres substàncies, sexualitat i violències), en especial durant els moments de festa i de grans esdeveniments esportius, etc.

Estratègia 3.3

Generar espais d'atenció en l'àmbit de la salut

Crear una assessoria adolescent i jove de salut en consens amb diferents serveis implicats i altres institucions (ICS-PASSIR, CSMIJ, etc).

Fomentar el suport als adolescents per afavorir les xarxes relacionals, l'atenció a LGTBI, anorèxia/bulímia, assetjament entre iguals, l'ajuda mútua entre ells i elles, i d'altres situacions similars.

Crear un projecte de prevenció de les violències masclistes i d'atenció en salut sexual específic per a adolescents i joves, en especial atenció a col·lectius més vulnerables.

Eix 4

Afavorir l'educació de qualitat

Estratègia 4.1

Vetllar per un model educatiu de qualitat i innovador

Oferir diferents tipologies de serveis educatius que donin resposta als diversos models i necessitats familiars existents.

Ampliar el treball especialitzat de detecció, formació, seguiment de casos, etc que realitza el CDIAP a les escoles bressols municipals o privades i als espais familiars.

Atendre els infants amb necessitats educatives especials, a partir dels zero anys, amb els recursos adequats a cada situació i moment.

Estratègia 4.2

Promoure l'equitat educativa

Desenvolupar projectes per a facilitar l'accés, experiències vinculades a l'èxit social i educatiu, en temes com la cultura, l'esport, el menjador escolar, l'escolarització a escola bressol, el material i els llibres, la mobilitat, el suport a l'estudi, el lleure infantil i adolescent, etc.

Potenciar la implicació de les famílies en el procés educatiu dels seus fills/es.

Potenciar la figura del tutor/a de classe com a figura clau en els itineraris vitals, a partir de l'orientació escolar i social, l'acompanyament en les transicions educatives i personals, la prevenció de l'abandonament escolar, la implicació i coneixement de les oportunitats i propostes de l'entorn.

Continuar treballant per la igualtat de gènere a través de l'impuls de la coeducació tant en l'àmbit de l'educació formal com no-formal i de la incorporació de la perspectiva de gènere en les polítiques educatives.

Fomentar l'acompanyament i l'orientació de persones nouvingudes i de col·lectius amb vulnerabilitat social.

Implementar millores i accions per evitar la segregació escolar.

Garantir una oferta equilibrada d'activitats de formació artística a la ciutat (teatre, música, pintura, art, escriptura...).

Estratègia 4.3

Potenciar programes municipals adreçats als centres escolars, al professorat, als infants i els adolescents i a les seves famílies

Dotar de recursos de suport específic a infants i adolescents amb necessitats educatives especials i específiques amb patologies mentals, consums, etc.
Promoure l'accés de tots els infants als serveis i activitats complementàries dels centres educatius, equipaments i recursos municipals.
Potenciar el paper de les famílies en la participació en els centres educatius.
Ampliar l'oferta educativa vers les famílies en competències parentals i en habilitats que reforcin l'èxit escolar i social dels seus fills/es.
Fomentar la formació en la innovació del professorat de tots els nivells educatius, el suport tècnic, l'assessorament, projectes comuns intercentres, projectes europeus, etc.

Estratègia 4.4

Fomentar la cultura tecnològica

Coresponsabilitzar les famílies i la resta de la comunitat educativa i social en l'educació mediàtica i tecnològica dels infants i adolescents.
Fomentar l'ús de les tecnologies, incorporant la perspectiva inclusiva per tal de reduir l'esclletxa digital.
Produir continguts que permetin, tant a professionals com a famílies, infants o adolescents, fer una reflexió crítica sobre l'ús diari que es fa de les tecnologies.
Difondre materials que siguin d'utilitat per a la prevenció de qualsevol problemàtica associada, defensant un ús responsable de les pantalles.
Crear espais de reflexió per als professionals del món educatiu (formal i no formal) respecte l'ús de les tecnologies per poder incidir en aquest àmbit de manera positiva.
Potenciar la formació continuada del professorat que porta els temes tecnològics als centres educatius, conjuntament amb el CRP (Centre de Recursos Pedagògics – Generalitat de Catalunya).
Fomentar els espais d'intercanvi, exhibició i divulgació de les tecnologies.
Mantenir la xarxa de professorat de tecnologia (primària i secundària) per tal de compartir projectes, que incideixen en tot l'alumnat (lluita esclletxa digital).
Fomentar en les nenes i les noies l'interès i l'accés a les tecnologies, a més de visibilitzar referents femenins actuals o en la història.
Prevenir l'ús correcte de la identitat digital dels infants i adolescents com a elements actius i participatius a les xarxes socials.

Estratègia 4.5

Reduir l'abandonament escolar prematur

Mantenir el protocol d'actuació i prevenció de l'absentisme escolar.
Vetllar pel funcionament i la coordinació de la Comissió d'Absentisme de Granollers.
Analitzar i reduir l'abandonament escolar prematur amb programes i actuacions d'acompanyament, orientació i seguiment de l'alumnat, implicant diferents agents educatius.
Mantenir la xarxa TET (transició escola treball) com a dispositiu interserveis que dona respostes coordinades al problema de l'abandonament escolar prematur.
Introduir la perspectiva de gènere en l'anàlisi i l'abordatge de l'abandonament i el fracàs escolar amb la participació del CIRDA (centre d'informació i recursos per a dones) a la xarxa TET (transició escola treball).
Desenvolupar les accions que contempla el Consell de la Formació Professional en relació a l'abandonament escolar prematur.

Estratègia 4.6

Fomentar la formació i la inserció dels adolescents i les persones joves

Acompanyar als adolescents i els joves en les transicions educatives, col·laborant amb els centres educatius, amb tots els serveis municipals (joventut, educació, ocupació i serveis socials), i les entitats i els agents socials que treballen en aquest àmbit, i amb especial èmfasi dins el Pla de Garantia Juvenil o similar.
Mantenir els serveis d'orientació i informació als adolescents i a les persones joves (laboral, acadèmica, habitatge, etc).
Crear i desenvolupar programes de segona oportunitat que donin sortida als adolescents i els joves que no han trobat cap resposta en el sistema educatiu.
Mantenir el programa de joves nous de 16 a 18 anys destinat a adolescents que no poden continuar cap altre programa.
Oferir un ventall ampli de recursos, adaptats a diferents situacions (p.ex. casos d'alumnes que graduen però no tenen continuïtat després de l'ESO).

Eix 5

Accés al lleure, la cultura i l'esport

Estratègia 5.1

Ampliar l'accés a la cultura

Promoure l'accés a les activitats culturals de la ciutat.
Difondre la programació i potenciar la participació en l'oferta cultural de la ciutat, facilitant l'accés a la informació dels recursos on participin els infants i els adolescents.
Vetllar per a què els infants i adolescents puguin disposar d'una oferta cultural variada i adequada a la seva edat.
Ampliar les activitats infantils, per a adolescents i familiars a les biblioteques, als museus, a la programació teatral, musical i artística a la ciutat.
Repensar les activitats culturals adreçades als infants per afegir la seva mirada (cavalcada, carnestoltes, festa major, sant Jordi,...).
Potenciar els projectes musicals, artístics, museístics, formatius etc adreçats a la infància i l'adolescència.
Impulsar una oferta de cinema a la zona urbana i que compti amb una programació adequada per a la petita infància, la infància i l'adolescència.
Donar suport a les entitats culturals per a promoure activitats conjuntes.
Mantenir les accions per al foment de la lectura i l'escriptura.
Repensar els espais i els recursos de les biblioteques.
Promoure espais d'exhibició i divulgació de la producció pròpia o aliena de continguts dels àmbits tecnològic, científic i artístic.

Estratègia 5.2

Ampliar l'accés a la pràctica esportiva

Difondre la programació i potenciar la participació en la pràctica esportiva, facilitant l'accés a la informació dels recursos on participin els infants i els adolescents.
Vetllar per a què els infants i adolescents puguin disposar d'una oferta esportiva variada i adequada a la seva edat.
Crear una oferta d'activitats esportives no clàssiques, alternatives o no dirigides.
Difondre la programació i la participació en l'oferta esportiva de la ciutat, facilitant l'accés a la informació dels recursos.
Ampliar el nombre d'espais esportius públics de lliure accés.
Habilitar zones de lleure obertes al veïnat per a ús esportiu ocasional, inclosos els patis escolars.
Donar suport a les entitats esportives per a promoure activitats conjuntes.

Estratègia 5.3

Promocionar els valors en l'esport

Promocionar els valors educatius associats a l'esport més enllà de la competitivitat, apostant per la promoció dels esports coeducatius i inclusius.
Fomentar la igualtat de gènere, de procedència, per la seva diversitat funcional, etc en l'accés a les activitats esportives per a vetllar per a una perspectiva inclusiva en l'esport.
Promoure l'esport adaptat per a infants i adolescents amb necessitats específiques.
Fomentar l'educació en valors en la formació dels tècnics/ques esportius.
Donar suport a les entitats esportives que promouen els valors saludables a partir del desenvolupament d'activitats conjuntes.
Fomentar que l'ajuntament pacti clàusules socials en els convenis i subvencions a les entitats esportives.

Estratègia 5.4

Potenciar el lleure educatiu per als infants i els adolescents

Promocionar les activitats educatives de lleure en èpoques no escolars, garantint la inclusió de les persones amb diversitat funcional.
Donar suport a noves iniciatives de lleure i a l'acompanyament per la creació i formació de grups de persones joves.
Donar suport a les entitats educatives que promouen l'educació en el lleure a partir del desenvolupament d'activitats conjuntes.
Ampliar les ofertes i els espais de trobada i/o equipaments d'oci per als infants i els adolescents.
Potenciar els centres cívics com a espais de trobada, participació i dinamització de propostes i projectes.
Fomentar la participació dels infants i adolescents de famílies d'origen estranger, en especial les noies.

Eix 6

Ús educatiu de l'espai públic

Estratègia 6.1

Planificar la ciutat i els equipaments públics

Comptar amb la visió i la participació dels infants i/o adolescents en la planificació i revisió de les zones lúdiques i de joc.
Permetre que els infants i adolescents juguin arreu de la ciutat sense prohibicions.
Reprendre la creació de camins escolars i esportius (a peu, bicicleta, patinet, skate, etc).
Disposar de zones de lleure a les diferents zones de la ciutat (parcs infantils, zones obertes, places, skatepark, bicicleta, patis escolars, pistes esportives, etc).
Fomentar l'ús social de les zones de lleure, facilitant l'ús comunitari d'aquests espais públics.
Fomentar l'ús del transport públic i de la bicicleta o similars.
Promoure programes educatius per a la mobilitat segura.
Eliminar les barreres arquitectòniques en els espais públics.

Estratègia 6.2

Fomentar la cultura cívica

Promoure l'ús cívic de l'espai públic.
Promoure programes de civisme i convivència a les escoles, instituts, entitats, clubs esportius...
Planificar accions que contribueixin al coneixement de la ciutat i dels barris, amb la coresponsabilitat de tota la comunitat social i educativa.
Consolidar la figura de l'agent cívic en l'àmbit de l'espai públic.
Fomentar accions d'educació a temps complet que comportin aprenentatge i servei d'àmbit cultural relacionades amb un o més àmbits de manera transversal (medi ambient, canvi climàtic, transició energètica, social, cultural, esportiu, etc).

Eix 7

La participació dels infants i adolescents

Estratègia 7.1

Promoure els espais de participació

Comptar amb la participació infantil i/o adolescent en la planificació, l'organització, el desenvolupament i la revisió de les accions que els afectin des dels diversos serveis municipals.

Vetllar per a què les escoles i instituts de la ciutat comptin i promoguin els espais interns propis de participació del seu alumnat.

Potenciar el concepte de ciutat educadora i de consciència dels infants com a ciutadans/es de ple dret, tot incidint en els seus drets i els seus deures.

Sensibilitzar i desenvolupar accions sobre els drets i deures que aporta la Convenció dels Drets dels Infants (1989) de les Nacions Unides.

Crear espais de participació i acció on els mateixos adolescents que en en formin part dissenyin accions proactives, les liderin, les comuniquin i les avaluin, a partir de comptar amb pressupostos participatius.

Crear espais informals on els adolescents i les persones joves debatin temes que els interessin.

Estratègia 7.2

Potenciar la participació com a estratègia d'intervenció

Facilitar que a l'escola, l'institut, l'esplai, el club esportiu, espai d'arts o musical, etc, els infants i els adolescents puguin dissenyar els continguts de les accions on participen (sortides, accions transversals, activitats, festes, continguts curriculars, etc), i que s'escoltin els seus interessos i siguin protagonistes del procés.

Implementar projectes per fomentar la participació dels infants més enllà dels actuals (entitats, família, escola, carrer, creació associacions, projectes intergeneracionals, etc).

Continuar amb l'espai del Consell dels Infants com a òrgan de participació infantil, garantint la representativitat dels diversos perfils i necessitats de la infància.

Eix 8

Comunicació, seguiment i avaluació

Estratègia 8.1 Comunicació i difusió

Establir estratègies de difusió dels recursos i serveis adreçats a la infància i l'adolescència de la ciutat a través dels canals digitals més adequats per arribar a la població diana (infants, adolescents, famílies, professionals, entitats, etc).

Afavorir que existeixin espais de comunicació formals i informals on els infants i els adolescents puguin reivindicar i expressar els seus drets i deures com a ciutadans de ple dret.

Reforçar el treball de la Xarxa d'Infància i Adolescència amb la creació de grups de treball per la creació de coneixement aplicat a les necessitats dels diversos eixos estratègics.

Mantenir el lideratge tècnic dels diferents professionals de referència que treballen per a la infància i adolescència dintre de cada servei.

Vetllar per a què els mitjans de comunicació promoguin la participació, la prevenció i la preservació dels drets dels infants i adolescents, facin sentir les seves veus, participin en els esmentats canals i cuidin la imatge pública del col·lectiu.

Estratègia 8.2 Avaluació i seguiment del Pla

Garantir una política d'infància i adolescència transversal a tota l'organització municipal, amb espais de coordinació i projectes comuns.

Fomentar el treball en xarxa, la coordinació i el seguiment del Pla, mitjançant el grup motor tècnic.

Mantenir el grup motor del PLIAG per prioritzar les accions anuals a realitzar i prendre decisions sobre els recursos que s'hi han d'invertir.

Reforçar el lideratge tècnic dels diferents professionals de referència de cada servei per a què les seves accions comptin amb la mirada i/o la participació dels infants i adolescents.

Establir espais de coordinació entre el PLIAG i els diversos plans actius de l'ajuntament, per tal de dissenyar polítiques que comptin amb els infants i els adolescents dels 0 fins els 18 anys.

Desenvolupar i establir un sistema d'avaluació sistematitzat amb indicadors que valorin el grau d'execució, els resultats i l'impacte de les accions per redissenyar-les per donar resposta a les necessitats socials, emocionals i educatives detectades o emergents.

8. Avaluació i seguiment

El PLIAG 2018-2024 és un marc d'actuació que ha de permetre fer una revisió anual, així com els ajustos necessaris a les línies estratègiques d'intervenció dissenyades.

L'avaluació ha de permetre visibilitzar l'evolució del pla, per tal de poder prendre les decisions oportunes respecte els canvis i/o reorientacions de les intervencions derivades del seguiment. Alhora ha de facilitar la millora del coneixement de la realitat i l'eficiència en l'assignació de recursos i, en definitiva, el contrast entre els planejaments inicials i l'aplicació pràctica. Es preveuen dos tipus d'avaluació:

Avaluació de procés o operativa

Objectius:

- Proporcionar informació sobre el ritme que segueixen les activitats del pla, l'adequació a la planificació prevista i la utilització dels recursos disponibles.
- Valorar de manera periòdica la participació dels serveis implicats al pla.

L'avaluació de procés ha de permetre fer els ajustos pertinents per tal que es puguin assolir els objectius previstos per tal de justificar el perquè dels resultats del pla, amb una metodologia que sigui sensible als canvis que es puguin donar al llarg del període del pla.

Avaluació estratègica o de resultats

L'avaluació de resultats ha de permetre valorar l'eficàcia i eficiència del pla, la qual cosa s'ha de planificar prèviament i ha d'estar basada en criteris d'avaluació (indicadors).

Permet valorar:

- L'assoliment dels objectius planificats (quantitativa).
- La qualitat assolida per aquests objectius.
- La valoració dels canvis produïts (rellevància).
- El grau d'incidència en la població.

Mecanismes d'avaluació i seguiment del pla

Direcció del pla

Comissió tècnica

Grup motor

Sistema d'indicadors

Comunicació

Llocs web amb informació del procés de renovació del PLIAG:

PLIAG	http://www.granollers.cat/plia
Plenari de la Xarxa	http://www.granollers.cat/xarxa-dinfancia-de-granollers/plenari-xarxa
Consell dels Infants	http://www.granollers.cat/educacio/conselldelsinfants
Ciutat Amiga	http://www.granollers.cat/infancia/granollers-ciutat-amiga-de-la-infancia
Vídeos	https://www.youtube.com/user/ServEducacioGrnllrs/videos